

Missatge de Nadal de Sa Majestat el Rei

24 de desembre de 2019

Bona nit,

Fa cinc anys vaig tindre l'honor, per primera vegada com a rei, de felicitar-vos el Nadal i transmetre-vos un missatge d'afecte i bons desitjos per a l'any nou. Un missatge també de compromís amb la meua vocació de servir Espanya amb lleialtat, responsabilitat i total entrega.

Per tant, vos agraiisc que em permeteu tornar a compartir uns minuts amb vosaltres esta nit tan especial. I el primer que vull fer, naturalment, és desitjar-vos —juntament amb la reina, la princesa Leonor i la infanta Sofía— tota la felicitat i pau estos dies en què ens reunim amb les nostres famílies i sers estimats.

I en estes hores volem tindre un record molt especial, amb tot el nostre afecte, per a les famílies i persones més afectades i que més han patit —fins i tot tràgicament— les conseqüències de les inundacions i riuades que s'han produït a Espanya durant els últims dies, de la mateixa manera que moltes d'altres al llarg de l'any.

Diuen —i és cert— que el món no està vivint uns temps fàcils. Potser no ho són mai del tot però, sens dubte, els actuals són temps de molta incertesa, de canvis profunds i accelerats en molts àmbits que provoquen en la societat preocupació i inquietud, tant dins com fora del nostre país: la nova era tecnològica i digital, el rumb de la Unió Europea, els moviments migratoris, la desigualtat laboral entre hòmens i dones o la manera d'afrontar el canvi climàtic i la sostenibilitat, entre d'altres, són qüestions, en fi, molt presents i condicionen ja de manera inequívoca les nostres vides.

I a més de tot això, la falta d'ocupació —sobretot per als nostres jóvens— i les dificultats econòmiques de moltes famílies, especialment aquelles que patixen més vulnerabilitat, continuen sent la principal preocupació al nostre país. És un fet que al món —i també ací—, paral·lelament al creixement i al desenrotllament, la crisi econòmica ha aguditzat els nivells de desigualtat.

Així mateix, les conseqüències per a la nostra pròpia cohesió social de la revolució tecnològica a la qual he fet referència abans, el deteriorament de la

confiança de molts ciutadans en les institucions i, sens dubte, Catalunya són altres preocupacions serioses que tenim a Espanya.

Ara, després de les eleccions celebrades el passat 10 de novembre, ens trobem immersos en el procediment constitucional previst perquè el Congrés dels Diputats atorgue o denegue la seua confiança al candidat proposat per a la presidència del Govern. Per tant, correspon al Congrés, d'acord amb la nostra Constitució, prendre la decisió que considere més convenient per a l'interés general de tots els espanyols.

Vos deia al principi que no vivim uns temps fàcils; però també crec que, precisament per això, hem de tindre més que mai una confiança ferma en nosaltres mateixos i en Espanya, que sempre ha sabut obrir-se camí quan hem afrontat el futur amb responsabilitat, amb generositat i rigor, amb determinació, però també amb reflexió i serenitat. I tenim raons suficients per a tindre eixa confiança.

El progrés d'un país depén, en gran manera, del caràcter dels seus ciutadans, de la fortalesa de la seua societat i de l'adequat funcionament del seu estat.

El passat 19 de juny vaig tindre el gran honor de condecorar, amb l'Orde del Mèrit Civil, 41 ciutadans procedents de tot Espanya: dones i hòmens, majors i jóvens, d'orígens i condicions diversos, que són un veritable exemple de dignitat i un reflex fidel del millor de la nostra societat.

Vaig poder apreciar personalment la seua generositat i esperit solidari, la seua capacitat de sacrifici i superació, la seua disposició per a ajudar els altres i anteposar el bé comú als interessos particulars, el seu coratge en situacions adverses; qualitats que són expressió de les virtuts cíviqes que inspiren la immensa majoria dels nostres ciutadans.

Es tracta, sens dubte —i m'interessa especialment remarcar-ho—, d'actituds que han anat forjant pas a pas la personalitat dels espanyols i modelant la nostra societat actual al llarg d'estes ja quatre dècades de democràcia.

Una societat que ha experimentat una transformació molt profunda, com mai abans en la nostra història; que viu conforme a valors i actituds compartits amb les altres societats lliures i democràtiques; que és i se sent profundament europea i iberoamericana; i que no està aïllada, sinó molt oberta al món i plenament integrada en la societat global.

Una societat que ha fet front —i superat— situacions molt difícils amb una serenitat i enteresa admirables, i ha demostrat una gran resistència i maduresa.

Una societat, en fi, emprenedora i generosa, que desenrotlla una gran creativitat i un lideratge indiscutible en molts camps com l'enginyeria, la medicina, la ciència, la cultura, l'esport o l'empresa.

Vivim en un Estat social i democràtic de dret que assegura la nostra convivència en llibertat i que ha convertit Espanya en un país modern, amb prestacions socials i servicis públics essencials com en educació i sanitat; que està equipat amb una gran xarxa d'infraestructures de comunicacions i transports d'avantguarda i garantix, com pocs, la seguretat dels ciutadans.

Una nació, a més, amb una posició privilegiada per a les relacions internacionals gràcies a la seua clara vocació universal, la seua història i la seua cultura. Els qui ens visiten invertixen ací o decidixen viure entre nosaltres, són testimonis de tot això, ho reconeixen i ho destaquen.

Per tant, és molt el que hem construït junts, el que hem avançat junts. I ens podem sentir molt orgullosos dels valors que inspiren els nostres ciutadans, de l'energia, la vitalitat i el dinamisme de la nostra societat i de la solidesa del nostre Estat. I crec que és important dir-ho, no per una autoestima mal entesa, sinó perquè és una realitat contrastada que hem de posar en relleu.

Davant d'esta realitat no hem de caure en els extrems, ni en una autocomplaença que silencie les nostres carències o errors, ni en una autocrítica destructiva que negue el gran patrimoni cívic, social i polític que hem acumulat.

Sens dubte, queda molt per fer, per millorar i renovar. Per a això cal tindre una consciència clara i objectiva de les nostres fortaleses i les nostres debilitats, i també una visió realista i completa de com i cap a on va el món.

Tot el que hem aconseguit —com he comentat altres vegades— no s'ha generat de manera espontània. És el resultat, en última instància, que milions d'espanyols, gràcies a la nostra Constitució, hàgem compartit al llarg dels anys uns mateixos valors sobre els quals fonamentar la nostra convivència, els nostres grans projectes comuns, els nostres sentiments i idees.

I d'entre eixos valors vull destacar, en primer lloc, el desig de concòrdia que, gràcies a la responsabilitat, els afectes, la generositat, el diàleg i el respecte

entre persones d'ideologies molt diferents, va fer caure murs d'intolerància, de rancor i d'incomprensió que havien marcat molts episodis de la nostra història.

En segon lloc, la voluntat d'entesa i d'integrar les nostres diferències dins del respecte a la nostra Constitució, que reconeix la diversitat territorial que ens defineix i preserva la unitat que ens dona força.

I en tercer i últim lloc, la defensa i l'impuls de la solidaritat, la igualtat i la llibertat com a principis vertebradors de la nostra societat, que fan de la tolerància i el respecte manifestacions del millor esperit cívic de la nostra vida en comú.

Estos valors fa molts anys que són presents entre nosaltres i constitueixen una senya d'identitat de l'Espanya dels nostres dies; però no els podem donar per fets ni tampoc oblidar la seua fragilitat, i per això hem de fer tot el que es pugui per a enfortir-los i evitar que es deteriorenen.

El temps no para i Espanya no es pot quedar immòbil ni anar per darrere dels esdeveniments. Ha de continuar recorrent el seu camí, sense tancar-se en si mateixa com en altres èpoques del passat i alçant la mirada per a no perdre el pas davant dels grans canvis socials, científics i educatius que assenyalen el futur.

Els desafiaments que tenim davant no són senzills però, com en tantes ocasions de la nostra història recent, estic convençut que els superarem. Confiem en nosaltres mateixos, en la nostra societat; confiem en Espanya i mantinguem-nos units en els valors democràtics que compartim per a resoldre els nostres problemes, sense divisions ni enfrontaments que només erosionen la nostra convivència i empobrixen el nostre futur.

Tenim un gran potencial com a país. Pensem en gran. Avancem amb ambició. Tots junts. Sabem fer-ho i coneixem el camí...

Amb eixe ànim i eixe esperit, la reina, les nostres filles i jo vos desitgem a tots —i de manera especial als que esteu lluny, treballant i vetlant pel nostre país, o presteu ací servicis essencials en estes hores— molt bon Nadal i tot el millor per a l'any nou 2020.

Eguberri on. Feliz Navidad. Boas festas.